

TEZA

Nieobecność w czasie pracy apteki jedyne go zatrudnionego w niej farmaceuty, będącego przy tym kierownikiem apteki prowadzi do sytuacji, w której czynności zastrzeżone dla farmaceuty są wykonywane przez osobę nieposiadającą uprawnień farmaceuty i bez względu na przyczynę nieobecności, stanowi przewinienie zawodowe farmaceuty.

Sygn. akt OSA. 53/21

ORZECZENIE

OKRĘGOWY SĄD APTEKARSKI W WARSZAWIE

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 października 2021 r. w Warszawie przy udziale Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej sprawy przeciwko farmaceucie X.Y.

obwinionej o to, że:

w dniu 18 listopada 2019 roku w godzinach od 10:50 do 12.35 była nieobecna w aptecce ogólnodostępnej (...) mieszczącej się w (...) przy ul. (...), mimo że w tym czasie była jedynym farmaceutą zatrudnionym w tej aptece, pełniąc równocześnie funkcję kierownika apteki (...), czym doprowadziła do sytuacji, w której czynności zastrzeżone dla aptekarza były wykonywane tylko przez osobę nieposiadającą uprawnień farmaceuty. Tym samym swoim zachowaniem podważyła zaufanie do zawodu aptekarza i naruszyła godność tego zawodu, a także naruszyła dobre imię pozostałych członków zawodu

- tj. popełnienia przewinienia zawodowego z art. 45 ustawy z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich (Dz.U. z 2019 r. poz. 1419, z późn.zm.) w zw. z art. 92 ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne (Dz.U. z 2020 r. poz.944, z późn.zm.) i w zw. z art. 1 ust. 3, art. 2 ust. 1 oraz art. 6 ust. 1, art. 7 ust 3 i art. 14 ust. 1 Kodeksu Etyki Aptekarza

Rzeczypospolitej Polskiej, przyjętego Uchwałą Nr VI/25/12 VI Krajowego Zjazdu Aptekarzy z dnia 22 stycznia 2012 r.

orzeka:

1. uznaje mgr farm. X.Y. za winną popełnienia zarzucanego przewinienia zawodowego i za to, na podstawie art. 46 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich wymierza karę upomnienia;

2. obciąża mgr farm. X.Y. kosztami postępowania na rzecz Okręgowej Izby Aptekarskiej w Warszawie na podstawie § 55 ust.2 i § 56 ust.1 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 31 marca 2003 r. w sprawie postępowania w sprawach odpowiedzialności zawodowej farmaceutów (Dz.U. Nr 65, poz.612).

.....
(podpisy sędziów)

U z a s a d n i e

W sprawie Okręgowy Sąd Aptekarski w Warszawie ustalił następujący stan faktyczny.

W trakcie przeprowadzonej w dniu 18 listopada 2019 r. przez (...) Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego kontroli doraźnej w Aptece pod nazwą (...) w (...) stwierdzono nieobecność w godzinach 10:50 - 12:35 farmaceuty Pani X.Y., będącej jedynym farmaceutą zatrudnionym w tej aptece i pełniącej funkcję kierownika tejże apteki.

W aptece w tym czasie przebywał jedynie technik farmaceutyczny Pani (...). Mimo to podczas nieobecności Pani magister (...) nastąpiło wydanie na podstawie recept lekarskich produktów leczniczych: Digoxin Teva 0,1mg a 30 tabl.2 opakowania, Atractin 10 mg a 30 tabl. Torasemid 2,5mg a 30 tabl. oraz Spironol 25mg a 100 tabl. również 2 opakowania.

Jak wynika z wyjaśnień mgr farm. X.Y. w dniu 18 października 2019 r. w godzinach 10:50 - 12:35 była nieobecna w aptece (...) z powodu uczestnictwa w pogrzebie kuzyna. W tym

czasie w aptece pozostała Pani (...) technik farmaceutyczny z 30 letnim stażem pracy, zatrudniona w aptece (...) od 9 lat.

Pani X.Y. próbowała bezskutecznie znaleźć zastępstwo na czas swojej nieobecności, a mimo to postanowiła uczestniczyć w pogrzebie bliskiej osoby. Jak wyjaśniła w czasie rozprawy, cmentarz znajduje się w tej samej miejscowości co apteka i chęć uczestnictwa w tej uroczystości przeważyła nad obowiązkiem zawodowym, cały czas podczas swojej nieobecności w aptece była dostępna pod telefonem, a po przybyciu Inspektora Farmaceutycznego niezwłocznie wróciła do apteki.

W trakcie składania wyjaśnień dodała, że przebywa w aptece zawsze w godzinach jej pracy między 8:00 a 18:00 a nawet dłużej i od 3 lat bezskutecznie poszukuje magistra farmacji do pracy. Jej nieobecność miała charakter incydentalny i była spowodowana wyższą koniecznością.

W czasie uczestniczenia w rozprawie przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym Obwinionej nie udało się znaleźć zastępstwa, więc zamknęła aptekę.

O fakcie nieobecności Obwinionej w aptece w dniu 18 listopada 2019 r. (...) Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny powiadomił Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej pismem z dnia 12 października 2020 r. znak: (...).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie, pisma (...) Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego z dnia 12 października 2020 r. z załącznikami (k.1-25), Protokołu przesłuchania świadka mgr farm. X.Y. k.35-36, oraz wyjaśnień złożonych przez Obwinioną w trakcie przewodu sądowego.

Powyższe dowody i wyjaśnienia są zdaniem Sądu wiarygodne i spójne. W szczególności Sąd dał wiarę wyjaśnieniom Obwinionej, że w czasie nieobecności w aptece w dniu 18 listopada 2019 r. uczestniczyła ona w pogrzebie kuzyna. Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienie, że Obwiniona bezskutecznie próbowała znaleźć zastępstwo na czas swojej nieobecności, jak również uznał za prawdziwe twierdzenie Obwinionej, że nieobecność w aptece miała charakter jednorazowy.

Okręgowy Sąd Aptekarski w Warszawie zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 45 ustawy o izbach aptekarskich, członkowie samorządu aptekarskiego podlegają odpowiedzialności zawodowej przed sądami aptekarskimi za postępowanie sprzeczne z zasadami etyki i deontologii zawodowej oraz przepisami prawnymi dotyczącymi wykonywania zawodu aptekarza.

Kodeksu Etyki Aptekarza Rzeczypospolitej Polskiej (KEA RP) określa, co jest w zawodzie istotne, pożądane, dobre, moralne i słuszne, a co naganne. Jest katalogiem standardów zachowań, określa sposób postępowania i zachowania. Etyka zawodowa pełni funkcję dbania o społeczny wizerunek danego zawodu, nadawania jego wykonywaniu pewnych cech posłannictwa, w tym kontekście mówi się o godności i honorze zawodowym.

Wymienione w Kodeksie zasady postępowania obowiązują wszystkich czynnych zawodowo aptekarzy.

W rozpoznawanej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że działania Obwinionej mgr farm. X.Y. stanowiły zawinione naruszenie art. 1 ust. 3, art. 2 ust. 1 oraz art. 6 ust. 1, art. 7 ust 3 i art. 14 ust. 1 Kodeksu Etyki Aptekarza Rzeczypospolitej Polskiej, przyjętego Uchwałą Nr VI/25/12 VI Krajowego Zjazdu Aptekarzy z dnia 22 stycznia 2012 r. oraz art. 92 ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne.

Zgodnie z art. 1 ust. 3 Kodeksu Etyki Aptekarza Rzeczypospolitej Polskiej każde zachowanie Aptekarza podważające zaufanie do zawodu jest naruszeniem godności tego zawodu. W myśl art. 2 ust. 1 Kodeksu Etyki Aptekarza Rzeczypospolitej Polskiej powołaniem Aptekarza jest troska o osoby powierzone jego umiejętnościom fachowym.

Z kolei art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Zawodowej Aptekarza mówi o tym, że Aptekarz sprawuje swe obowiązki wobec pacjenta ze zrozumieniem odpowiedzialności za zdrowie i życie człowieka. Art. 7 ust. 3 Kodeksu Etyki Aptekarza Rzeczypospolitej Polskiej stwierdza, że Aptekarz dba o to, aby czynności zastrzeżone dla Aptekarza były wykonywane tylko przez osoby uprawnione. Zgodnie z art. 14 ust. 1 Kodeksu Etyki Aptekarza Rzeczypospolitej Polskiej Aptekarz ceni i szanuje swój zawód oraz chroni jego godność.

Obwiniona, będąca kierownikiem apteki i jednym w tej aptece farmaceutą dopuściła się przewinienia zawodowego polegającego na nieobecności w aptece. Swym zachowaniem

Obwiniona naruszyła przepis art. 92 ustawy z dnia 6 września 2001 r.- Prawo farmaceutyczne.

W myśl art. 92 ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne w obecnym brzmieniu: „*w godzinach pracy apteki w jej lokalu znajduje się zatrudniony w niej farmaceuta lub farmaceuta wykonujący swoje obowiązki w aptece na innej podstawie prawnej*”. Obowiązek znajdowania się farmaceuty w aptece obowiązywał niezmiennie także w dacie popełnienia czynu, gdyż w tym czasie obowiązywał przepis art. 92 ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne w brzmieniu: „*w godzinach czynności apteki powinien być w niej obecny farmaceuta, o którym mowa w art. 88 ust. 1*”.

Jednocześnie w myśl art. 88 - Prawa farmaceutycznego za prowadzenie apteki odpowiedzialny jest kierownik apteki.

Okręgowy Sąd Aptekarski na mocy art. 46 ust.1 pkt. 1 ustawy z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich, wymierzył Obwinionej mgr farm. X.Y. karę upomnienia. Kara ta jest najłżejszą z katalogu kar dyscyplinarnych. Wymierzając tak łagodną karę Sąd wziął pod uwagę to, że mgr farm. X.Y. przyznała się do winy, wyraziła skruchę, w trakcie postępowania dyscyplinarnego współpracowała z Okręgowym Rzecznikiem Dyscyplinarnym i Sądem. Sąd uwzględnił także, wcześniejszą niekaralność Obwinionej.

Zdaniem Sądu kara upomnienia spełni wobec Obwinionej swoją rolę prewencyjną i mgr farm. X.Y. nie popełni w przyszłości podobnego przewinienia.

Jednocześnie Sąd obciążył mgr farm. X.Y. kosztami postępowania na rzecz Okręgowej Izby Aptekarskiej w Warszawie na podstawie § 55 ust.2 i § 56 ust.1 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 31 marca 2003 r. w sprawie postępowania w sprawach odpowiedzialności zawodowej farmaceutów (Dz.U. Nr 65, poz.612).

(podpisy sędziów)